

РЕШЕНИЕ

№ 23938

гр. София, 11.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **3697** по описа за **2025** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, депозирана чрез юрисконсулт Д., против Решение № 2465 от 23.05.2024 г., постановено от 101-ви състав на СРС по АНД № 5796 по описа за 2023 г. на СРС, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН]/02.02.2021 г. на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ). Със същия на „Палестимо“ ООД, със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], ул. „Б. Г., [жилищен адрес] вх. „В“, ет. 2, ап. 46 е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500.00 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2 т. 3 вр.чл. 179, ал. 3б от ЗДвП за незаплатена такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от Закона за пътищата в размер /ЗП/.

В касационната жалба се излага становище за неправилност на въззивното решение, поради неправилно приложение на материалния закон- касационно основание по чл. 346, ал. 1, т. 1 от НПК. Излагат се доводи, че за нарушението по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, с доводи, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП предвижда възможност за издаване на електронен фиш по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, но в ал. 7 от същата разпоредба е предвидено, че по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3-3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10. Сочи се също, че издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП е предвидено и в нормите на чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП и чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП. От

съда се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което издадения електронен фиш да бъде потвърден. В с.з. се представлява се от юрк. Д., който поддържа касационната жалба и моли за присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на разноските на насрещната страна.

Ответникът – „Палестимо“ ООД, не се представлява, не се явява и не изразява становище по основателността на жалбата.

Прокурор Р. от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна и прави искане за отмяна на решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, установи следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63, ал 1, изр. 2 от ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63, ал 1, изр. 2 от ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Електронен фиш № [ЕГН] на АПИ. Със същия на „Палестимо“ ООД, със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], ул. „Б. Г., [жилищен адрес] вх. „В“, ет. 2, ап. 46 е била наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лева, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП., за нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране на административно-наказателната отговорност на дружеството. Това е така, защото ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж от ЗДвП е недопустимо. Вмененото нарушение е приел, че е описано без да е посочена дължимата и неплатена такса, как е определен нейния размер, както и относно местонахождението на конкретния пътен участък и дали той в действителност е бил включен в обхвата на платената пътна мрежа.

По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ като издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, че към датата на извършване на процесното нарушение законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл. 189е, ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - Зв се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл.

165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност /ал.1/, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал.3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта /ал.2/. Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, следващата разпоредба на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

На следващо място, настоящата касационната инстанция намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на ответника се следват разноски, но такива не се присъждат предвид липсата на отправено искане в този смисъл.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд – София-град, X-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2465/23.05.2024 г., постановено по НАХД № 5796/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101-ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: